

Márffy Ödön: Festő és modellje magántulajdon

23.

MÁRFFY ÖDÖN (1878-1959)

Akt szabadban

Olaj, vászon, 81x63 cm

Jelezve balra lent: Márffy Ödön

Kezdő ár: 3 200 000 Ft / 10 492 EUR

Becsérték: 5 500 000 – 8 000 000 Ft

Estimated value: 18 033 – 26 230 EUR

Életmű-katalógusba felvéve 2014-ben a 3.2.2.5-ös számon

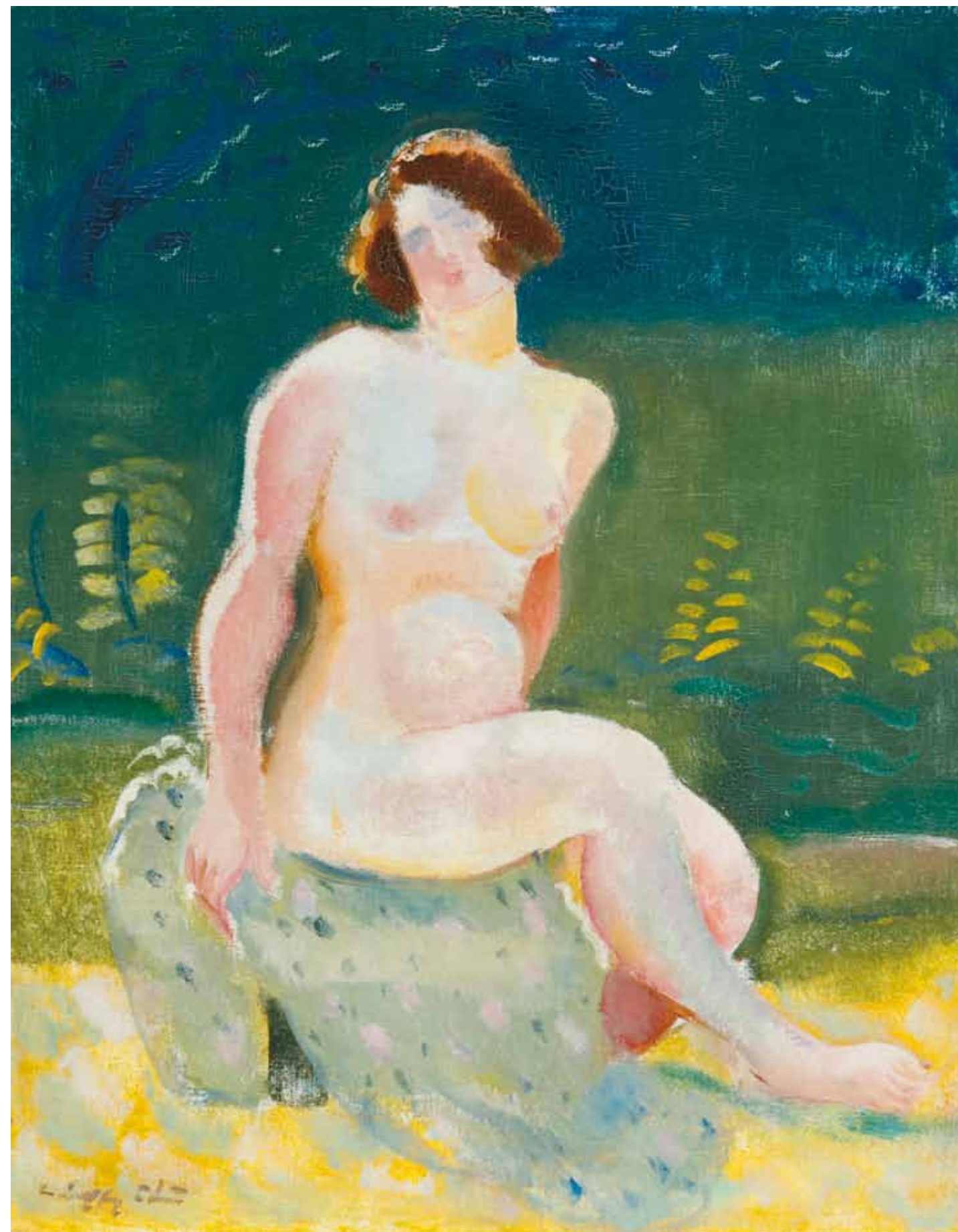
AUKCIONÁLVA ÉS REPRODUKÁLVA:

▪BÁV 65. aukció, 340. tétel

Márffy Ödön: Akt pamlagon, 1930 körül Miskolci Képtár

Két nagyobb időszak különíthető el Márffy életművében, amelyre különösen jellemző az akt. Az első a Nyergesújfalun való fauve-os kibontakozás időszaka, midőn Kernstok Károly által szerzett modelleket volt módja festeni. Ez a periódus a Nyolcak időszakára is átvitt, ekkor sok aktos kompozíció, Árkádia jelenet került ki ecsetje alól. Aktfestészetének második nagy szakasza a húszas évekre tehető, amikor a legfőbb modellje fiatal felesége lett. Ám nem Csinszka volt az egyetlen fiatalasszony, akit meztelenül is megfestett. A húszas évek második felében tűnik fel vásznain egy bronzbarna, félhosszú hajú nő, aki nemcsak a hajviseletében különbözik feleségétől, de testalkatában is. A filigrán Csinszkánál masszívabb, főként vállban erősebb csontozatú modell kiletéről a Márffy által festett képeken kívül pillanatnyilag semmilyen más forrás nem áll rendelkezésünkre. Elképzelhető, hogy a tágabb családhoz tartozott, mivel nem ismerünk olyan megnyilatkozást Csinszkatól, amely féltékenykedésre utalna, szemben Ticharich Zdenkára tett megjegyzéseivel, akiben vetélytársnőt látott.

23

Márfy Ödön: Fésülködő nő, 1929
magántulajdon

Jules Pascin: Ülő modell, 1925
magántulajdon

Márfy ezekben az években hasonló művészi utat jár be, mint számos valamikori fauve társa (Matisse, Dufy, Manguin) illetve az École de Paris alkotói közül Kisling vagy Pascin – azaz, mind inkább dekoratív, könnyeden érzéki irányban fejleszti tovább a korábbi vad majd konstruktív stílusát. A fésülködő vagy pamlagon heverő változatok mellett, ezt a szabadban ülő kompozíciót is átlengi a frivol vágyakozás hangulata, anélkül, hogy az erotikus jelleg túlzottan tolazkodó lenne, mint például Pascin képeinél. A gömbölyded formák hangsúlyozása, valamint a testtartás, különösen a várakozóan félrebiccentett fej, azonban hívogató jelleget kölcsönöz a póznak. A könnyed ecsetkezelés, a csak a lényegre koncentráció, a környezet jelzésszerű, nagyvonalú megfestése, a dekorativitásra való törekvés Márfy-t úgy sorolja be az École de Paris stílusába, hogy ezekben az években nem is időzött Párizsban.

Rockenbauer Zoltán, PhD
művészettörténész

